

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

II. Probatnr veritas ex Scripturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

torst, cui statim addita fuit correctio; eadem Vehementia presentem cælestis decreti memoriam illi abstulit. Hæc ille; qui non ignoratiam modò, sed etiam obliuionem, & peccatum Christo tribuere non veretur.

Fundamentum suæ sententiæ constituunt in quinq; locis Scripturæ. PRIMVS est Heb. 2. & 4. *Debuit assimilari fratribus per omnia absq; peccato.* SECUNDVS est Luc. 2. *Puer autem crescebat, & confortabatur spiritu, plenus sapientia, & gratia Dei erat in illo.* Nam in Græco non est, plenus, sed qui implebatur, non enim est πλήρης sed participium præsens πλήρῦμενον. TERTIVS est ibidem: *IESVS autem proficiebat sapientia, atate & gratia.* QVARTVS est Marc. 13. *De illo die nemo scit, neq; Angeli, neq; Filius, nisi solus Pater.* QVINTVS est Matth. 26. *Si possibile est, transeat calix iste; sed non quod ego volo, sed quod tu.* Videtur enim Dominus reuocare & corrigere priorem orationem suam. Et præterea vel sciebat Dominus, possibile fuisse vt transferretur calix, vel sciebat id fuisse impossibile; vel ignorabat, possibile ne esset, an impossibile. Si ignorabat, ignorans erat; si sciebat esse possibile, cur dubitabat? si sciebat esse impossibile, cur petebat? denique, nõne venerat pro genere humano moriturus? cur igitur mortem deprecatur?

At Catholicorum cõmunis sententia semper fuit, Christi animam ab ipsa sua creatione repletam scientia & gratia, ita vt nihil postea didicerit, quod antea nesciret, nec vllam actionem fecerit, aut facere potuerit, quæ emendatione egerit. Ita docent cum Magistro omnes Theologi in 3. dist. 13. & etiam omnes Patres, vt mox videbimus.

CAPVT II.

Probatur veritas ex Scripturis.

RAUCIS igitur nobis demonstrandũ est, Christi animam ab ipsa sua creatione, sapiëntia, & gratia plenissimam fuisse. Id quod Scripturarum testimoniis, Patrum doctrina, & argumentis ab ipsa ratione peritis probare conabimur. Habemus in primis testimonium Isaia, c. II. *Egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius descendet, & requiescet super eum spiritus Domini,*

mini, spiritus sapientia, &c. Quem locum de Christo omnes omnino intelligunt. & hoc idem significabant illa omnia loca, ubi dicitur Christus unctus à Deo Spiritu sancto. ut Psal. 44. Unxit te Deus Deus tuus, &c. Et Isa. 61. Spiritus Domini super me eo quod unxerit. Et Act. 4. Conuenerunt uerè aduersus sanctum puerum tuum IESUM quem unxisti. Et Act. 10. Unxit eum Dominus Spiritu sancto, & Virtute.

Sed circa hæc loca est duplex difficultas. PRIMÆ, quia in nullo horum locorum habetur, quod ista unctio sit facta in ipsa cōceptione, immò videtur facta anno XXX. quando super eum descendit Spiritus sanctus in specie columbæ, ut indicare videtur S. Hieronymus in comment. Isaia, cap. 61.

ALTERA difficultas est, quia licet constaret in ipsa cōceptione fuisse Christum unctum Spiritu sancto, & repletum omnibus donis; tamen adhuc potuisset postea augeri sapientia & gratia. Nam Luc. I. dicitur de Ioanne: *Et Spiritus sanctus replebitur adhuc ex utero matris sue.* Et tamen omnes fatentur, illum auctum postea multis donis fuisse.

Respondeo ad PRIMAM difficultatem, istam unctioem non potuisse fieri nisi in ipsa cōceptione. PRIMO, quia uerba Isaia hoc significant: *Egredietur, inquit, Virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini, spiritus sapientia, &c.* Coniūgit enim ista cum ipsa incarnatione, seu cōceptione Christi ex Virgine (quid enim est aliud virga florens, quam Virgo concipiens fructus siquidem in arboribus partum, flos conceptum designat) descensum Spiritus sancti super Christum cum omni donorum suorum copia. Itaque super ipsam florem, id est super Christum hominem nondum natum, sed conceptum, Spiritus sanctus descendit, eumque sapientia, intellectu, consilio, fortitudine, scientia, & pietate repleuit.

SECUNDO, quia si anno demum XXX. Dominus unctus fuisset, non dixisset Angelus ad Pastores Luc. I. *Natus est vobis hodie Saluator, qui est Christus Dominus.* Quæ Christus, nisi unctus? iam tunc erat unctus, & Christus ut dici poterat, cum ex Virgine nascebatur.

TERTIO, quia Ioan. I. legimus: *Et Verbum carni factum est, & habitauit in nobis (Et vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à Patre) plenū gratia & Veritate.* Vbi illud, plenū

plenum gratiae, cum sit nominatiuus masculini generis in Graeco textu, πλήρης, coniungi debet cum illa voce, Verbum, Graecè λόγος, vt sensus sit, Verbum caro factum est plenum gratiae, & veritatis. proinde hic etiam cum incarnatione coniungitur plenitudo gratiae.

QUARTO, quia si alio tempore, quam in conceptione facta est vnctio, maximè in anno trigesimo factam dicamus necesse est, quando descendit super eum Spiritus sanctus. at tunc non est facta. Nam vt AVGVSTINVS dicit lib. 15. Trinit. cap. 26. absurdissimum est dicere, Christum anno XXX. accepisse Spiritum sanctum, cum eius praecursor acceperit in utero matris suae. Et praeterea Luc. 2. Christus adhuc infans dicitur plenus, seu quod implebatur sapientia, & quod gratia Dei erat in illo. Non ergo exspectauit spiritum sapientiae & gratiae per annos XXX.

Neque obstat quod HIERONYMVS in cap. 61. Isaia dicit; Vnctionem Christi expletam anno eius XXX. Voluit enim Hieronymus dicere, Christum, qui fuerat vnctus in conceptione sua inuisibiliter, fuisse vnctum in Baptismo visibiliter, id est, manifestatam tunc fuisse exteriore signo vnctionem, quam intrus antea iam acceperat.

Ad SECUNDAM difficultatem respondeo. Licet Ioannes, & alij homines ita fuerint pleni initio, vt tamen adhuc potuerint proficere, tamen Christum non potuisse proficere; quia initio accepit gratiam sine mensura; alij vero acceperunt cum mensura. Nam de Christo dicit Ioannes cap. 1. De plenitudine eius omnes accepimus. Non enim secundum mensuram dat Deus spiritum, nimirum Filio suo. De aliis dicitur Ephes. 4. Vnicuique nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Vnde dicitur Ioannis vlt.

Domine tu omnia nosti. Et Coloss. 2. In quo sunt omnes thesauri scientiae, & sapientiae Dei.

